

Ved Nødfordningen af 26. Juli 1930 blev dette for 1930 fastsat til 184 Mill. R.M., hvilket er et forholdsvis lille Beløb. Hvis der stadig er Underskud, vil Riget i 1930 ifølge Nødfordning dække Halvdelen heraf, medens Resten maa skaffes til Veje ved Forhøjelse eller Differentiering af Bidragene eller ved begge Dele (4. Afsnit, 1. Titel, Artikel 4).

Regelen er i øvrigt, at Udgifterne skal deles lige mellem Arbejdere og Arbejdsgivere, idet der ved Lov bestemmes, hvor stor en Del af Lønnen der skal betales i Bidrag. Dette var oprindeligt 3 pCt., men er nu sidst ved Nødfordningen af 26. Juli 1930 sat op til $6\frac{1}{2}$ pCt. af Grundlønnen.

I Tilfælde af frivillig Forsikring er Arbejdsgiverne ikke bidragsforpligtede.

Til Kriseunderstøttelse giver hverken Arbejdere eller Arbejdsgivere Bidrag, men alle Udgifterne bæres af det offentlige, saaledes at Forbundsregeringen bærer de $\frac{4}{5}$, Kommunerne $\frac{1}{5}$.

Østrig. Til den ordinære Understøttelse giver Staten intet Bidrag, men Forsikring bæres lige af Arbejdere og Arbejdsgiverne. Bidraget er for begge Parter gradueret efter 10 Lønklasser, saaledes at det er 20 gr. om Ugen for baade Arbejdere og Arbejdsgivere i den laveste Klasse og 101 gr. i den tiende. Maksimum er 75 pCt. af de Bidrag, der betales til Sygeforsikringen.

Udgiften til Kriseunderstøttelser betales med Halvdelen af det offentlige og Halvdelen af Arbejdere og Arbejdsgivere.

Det offentlige Tilskud deles med $\frac{1}{6}$ til Staten og $\frac{1}{3}$ til Provinserne, medens Bidragene deles lige mellem Arbejdere og Arbejdsgivere med $\frac{1}{4}$ til hver.

Bidragenes Højde fastsættes af Distrikt Industri Komiteerne. Den Fjerdedel, der betales saavel af Arbejderne som af Arbejdsgiverne, maa ikke overstige 45 pCt. af Sygekassebidraget, hvilket varierer mellem 2 og 82 gr. pr. Md. for laveste Lønklasse og mellem 12 og 410 gr. for den 10. Lønklasse (1 Groschen = 0,5 Øre).

Lande med frivillig Forsikring.

Belgien. Statens Tilskud til Arbejdsløshedskasserne er 66 pCt. af Bidragene; Provinser og Kommune kan ogsaa yde Tilskud. Arbejdsgivere yder intet Bidrag.

Arbejderbidragene varierer fra Kasse til Kasse; desuden varierer Bidragene efter Faggrupper.

Krisefondens Udgifter afholdes af det offentlige, saaledes at Staten betaler de 90 pCt. og Kommunen de 10 pCt. Dog kan Kasserne komme til at give Bidrag, idet de nemlig — naar de er blevet solvente — skal erstatte 15 pCt. af de Understøttelser, der af Fonden er ydet dens Medlemmer.

Czekoslovakiet. Statens Tilskud er 300 pCt. af Understøttelserne til enlige Arbejdere og 400 pCt. af Understøttelserne til gifte Arbejdere, hvis de har tilhørt en Fagforening i et Aar; det samme Tilskud faar ugifte Arbejdere, hvis de har tilhørt en Fagforening i 5 Aar. Statsbidraget bliver altsaa henholdsvis 75 pCt. og 80 pCt. af de samlede Udgifter. Maksimum er 18 kc. pr. Arbejder pr. Dag. Arbejdsgiverbidragene varierer fra Kasse til Kasse. Der er ingen Arbejdsgiverbidrag.

Finland. Staten yder $\frac{2}{3}$ af Understøttelsen til Arbejdere med Familie og $\frac{1}{2}$ af Understøttelsen til enlige. Arbejdsgiverbidrag eksisterer ikke. Arbejdsbidragene er forskellige i de forskellige Kasser.

Frankrig. Statstilskuddets Størrelse varierer her efter Kassernes geografiske Omraade og Størrelse. De lokale Kasser faar 33 pCt. af Understøttelsen dækket af Staten, de større, der omfatter mindst 3 Departementer, og som har mindst 1000 aktive Medlemmer, faar et Tilskud paa 40 pCt. Før 1928 var Statstilskuddene henholdsvis 20 og 30 pCt. Minimum for Statstilskuddet er dog 50 fr. pr. Kasse.

Holland. De offentlige Tilskud udgør lige saa meget som Bidragene, undertiden dog $1\frac{1}{2}$ til 2 Gange saa meget. Halvdelen betales af Stat og Halvdelen af Kommunen. Personer, der har opbrugt deres ordinære Hjælp, kan faa yderligere Hjælp i et vist Omfang. Arbejdsgiverbidrag findes ikke. Arbejderbidragene fastsættes af Kasserne.